Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1196/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 1.Pkf.21.783/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó a Kecskeméti Törvényszék 1.Pkf.21.783/2025/4. számú végzése ellen – a Kecskeméti Járásbíróság 14.Pk.51.095/2025/3. számú végzésére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2026. április 7-én, a Kecskeméti Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény II. cikkével, XV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.

[2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy tárgya egy a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárással kapcsolatos jogvita volt.

[3] Az orosz állampolgár indítványozónak (az alapügyben: kérelmezett) és az alapügy szlovák–magyar kettős állampolgárságú kérelmezőjének 2018. december 21-én, Bécsben közös gyermeke született, aki – az alkotmányjogi panasz szerint – orosz anyanyelvű, orosz–magyar kettős állampolgár. A közös gyermeket a kérelmező teljes hatályú apai elismerő nyilatkozattal magáénak ismerte el.

[4] A felek kapcsolata megszakadt, majd a kérelmező a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránt keresetet terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 2019-ben; a felek azonban a 31.P.101.630/2019. számon folyamatban volt perben egyezséget kötöttek, amelyet a bíróság 2020. február 13-án, a 31.P.101.630/2019/25. számú, jogerőre emelkedett végzésével jóváhagyott. Az egyezség értelmében a gyermek szülői felügyeletét teljeskörűen az indítványozó gyakorolta. A felek kapcsolata

azonban konfliktusos maradt, a kérelmező szerint az indítványozó akadályozta őt a végzésben foglalt kapcsolattartási jogai gyakorlásában, ezért közöttük több bírósági peres és nemperes eljárás volt és van folyamatban.

[5] A kérelmező a Dabasi Járásbíróság előtt pert indított kapcsolattartás megváltoztatása iránt 9.P.20.455/2021. számon, és a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránt 4.P.20.572/2025. számon. Utóbbi per (mely eredetileg 3.P.20.487/2022. számon indult) jogerős befejezéséig az előbbi pert a Dabasi Járásbíróság felfüggesztette. Emellett a kérelmező védelembe vételi eljárást is kezdeményezett a Pest Vármegyei Kormányhivatal Dabasi Járási Hivatala előtt, amely alapján eljárva a hatóság a 2022. január 21-én kelt, PE-04/GYAM/00073-3/2022. számú határozatával elrendelte a gyermek védelembe vételét. A Dabasi Járásbíróság pedig a 2025. december 8-án kelt, hivatalból meghozott és előzetesen végrehajtható, 4.P.20.572/2025/43. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel a szülői felügyelet gyakorlására a kérelmezőt jogosította fel, azzal, hogy az indítványozónak a gyermeket 5 napon belül át kellett volna adnia a kérelmezőnek. Az indítványozóval szemben továbbá a Budapesti Rendőr-főkapitányság XVI. kerületi Rendőrkapitánysága […] számon kiskorú veszélyeztetésének bűntette miatt büntetőeljárást folytat. A gyermek védelembe vételét a Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala BK-05/GYO/292/2025/54. számú határozatával fenntartotta.

[6] A kérelmező 2023-ban a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárást kezdeményezett a Budakörnyéki Járásbíróságon, de a kérelmet mind a járásbíróság, mind a másodfokon eljárt Budapest Környéki Törvényszék elutasította. (A kérelmező itt többek között azzal érvelt, hogy az indítványozó az egyezség ellenére minden eszközzel akadályozza a kapcsolattartást a kérelmező és a gyermek között, valamint a kérelmező hozzájárulása és közreműködése nélkül a gyermeknek orosz útlevelet csináltatott.) 2024-ben a kérelmező ugyanilyen eljárást kezdeményezett a Pesti Központi Kerületi Bíróságon, de ezt a kérelmét is elutasították mind első-, mind másodfokon. (Ebben az eljárásban a kérelmező arra hivatkozott, hogy a gyermek nem található meg az okirattal igazolt tartózkodási helyén, az indítványozó által megjelölt óvodába nem jár, az indítványozó magyarországi tartózkodásra jogosító bevándorlási engedélye pedig rövidesen lejár.)

[7] 2.1. A kérelmező 2025. december 9-én a Kecskeméti Járásbíróságon ismét a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárást kezdeményezett arra hivatkozással, hogy a Dabasi Járásbíróság a fent említett, 2025. december 8-án (vagyis egy nappal korábban) kelt, 4.P.20.572/2025/43. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel a gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására őt jogosította fel, és kötelezte az indítványozót a gyermek 5 napon belüli kiadására. Előadta továbbá, hogy az indítványozó belföldön és külföldön is több ingatlannal

rendelkezik, már korábban az ő tudta nélkül a gyermeknek útlevelet készíttetett, a kapcsolattartást és a közöttük folyamatban lévő per lefolytatását pedig minden eszközzel hátráltatja. A kérelmező hivatkozott továbbá a gyermek védelembe vételére, és arra is, hogy 2025. december 10-én a gyermek már nem jelent meg az iskolájában, tényleges tartózkodási helye nem ismert.

[8] A Kecskeméti Járásbíróság a 2025. december 10-én, peren kívüli eljárásban meghozott 14.Pk.51.095/2025/3. számú végzésével a gyermek vonatkozásában az utazást megakadályozásával járó figyelmeztető jelzést a SIS-ben 1 évi időtartamra elhelyezte, intézkedett a körözési nyilvántartási rendszerben történő adatrögzítésről és a SIRENE Iroda értesítéséről. E végzés fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható.

[9] A végzés indokolásában a járásbíróság hivatkozott a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnp.) 22/F. § (1)-(4) bekezdéseire, 22/H. § (3) bekezdésére és 22/I. § (1)-(4) bekezdéseire. Rámutatott, hogy a körülmények alapján megalapozottan lehet arra következtetni, hogy fennáll annak a konkrét és nyilvánvaló veszélye, hogy az indítványozó a gyermeket jogellenesen rövid időn belül elviheti Magyarországról; tekintettel az indítványozó orosz állampolgárságára, arra, hogy a gyermek útlevéllel rendelkezik, és arra, hogy a Dabasi Járásbíróság az előzetesen végrehajtható végzésével a kérelmezőt jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására, az indítványozót pedig a gyermek átadására kötelezte. Becsatolt bírósági jegyzőkönyvekből arra lehetett következtetni, hogy az indítványozó ezt az ideiglenes intézkedést tartalmazó végzést nem kívánja végrehajtani; valamint a végzés indítványozó általi kézhezvételét követő napon a gyermek már nem jelent meg az iskolájában.

[10] Mivel a tényállás okiratok alapján kellően valószínűsíthető volt, a felek meghallgatását a járásbíróság nem tartotta indokoltnak, a gyermek pedig életkoránál fogva még nem volt ítélőképessége birtokában lévőnek tekinthető, így a járásbíróság az ő meghallgatását is mellőzte, és a rendelkezésre álló iratok alapján hozta meg a határozatát.

[11] 2.2. Az indítványozó az elsőfokú végzés ellen fellebbezéssel élt, amely alapján eljárva – peren kívüli eljárásban – a Kecskeméti Törvényszék a 2026. január 8-án kelt, 1.Pkf.21.783/2025/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[12] 2.2.1. A másodfokú végzés indokolása rögzítette, hogy miután az utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzést 2025. december 10-én a SIS-ben elhelyezték, az indítványozó a gyermekkel 2025. december 13-án egy Bakuba tartó járatra jelentkezett az országból kilépésre. A figyelmeztető jelzésre tekintettel azonban a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság a gyermek kiléptetését megtagadta, minek

következtében az indítványozó elállt utazási szándékától és a repülőtér területét elhagyták.

[13] 2.2.2. Az indítványozó a fellebbezésében elsősorban az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás megismétlésére és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, másodsorban pedig a végzés megváltoztatását és a figyelmeztető jelzés elhelyezésére irányuló kérelem elutasítását. Álláspontja szerint – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. §-ára figyelemmel – az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt indokolt az elsőfokú eljárás megismétlése, és a megismételt eljárásban a kérelem törvénynek megfelelő kézbesítése, valamint az előterjesztett iratok és bizonyítékok ismertetése és arra a nyilatkozattétel lehetőségének biztosítása. Sérelmezte, hogy a járásbíróság a nemperes eljárást úgy folytatta le, és úgy hozta meg 2025. december 10-én az elsőfokú végzést, hogy a 2025. december 9-én előterjesztett kérelmet és az okirati bizonyítékokat, valamint a kérelmező bejelentését neki nem küldte meg, ezért ő sem a kérelmet, sem a bizonyítékokat nem ismerhette meg, és azokra nyilatkozatot sem tehetett.

[14] Az indítványozó a fellebbezésben kifejtette továbbá, hogy a kérelmezőnek kellett volna bizonyítania, hogy a gyermekkel kapcsolatos figyelmeztető jelzés elhelyezésének feltételei fennállnak, vagyis fennáll annak a konkrét és nyilvánvaló veszélye, hogy az indítványozó a gyermeket rövid időn belül jogellenesen Magyarországról elviszi, ilyet azonban – álláspontja szerint – a kérelmező nem jelölt meg. A járásbíróság ezért téves és okszerűtlen következtetésekre jutott, a kérelmező által becsatolt iratok a kérelmet semmilyen módon nem támasztották alá és releváns információt sem tartalmaznak. Az indítványozó szerint a kérelmező inkább azt bizonyította, hogy minden lehetséges fórumon eljárást kezdeményezett ellene, de eddig sikertelenül; ennek ellenére ő eddig sem vitte jogellenesen külföldre a közös gyermeküket, a nyaralásokat, családlátogatásokat befejezve mindig visszatértek Magyarországra. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy a gyermekük orosz–magyar kettős állampolgár, orosz nemzetiségű. Említette azt is, hogy a kérelmező már két éve indít ugyanilyen eljárásokat. Érthetetlennek tartotta, hogy a kérelmező miért nem tud a gyermek hollétéről az ő tájékoztatásai ellenére, és szerinte sem a külföldi ingatlanok meglétéből, sem a gyermek iskolai hiányzásából nem lehetett volna a jogellenes elvitel szándékára következtetni. Az indítványozó szerint a kérelmező kezdetektől fogva agresszívan lépett fel vele szemben, kontroll alatt akarta tartani az ő és a gyermekük életét, és csak szerelemféltésből cselekszik, próbálva megfélemlíteni őket, és megkérdőjelezni az indítványozó szülői képességeit. Kiemelte még az indítványozó, hogy 28 éve él Magyarországon, 3 további gyermeket nevel, akik itt élnek és tanulnak, édesanyja is itt él, és a munkája is ide köti. Megemlítette azt is, hogy a kérelmező korábban lemondott a szülői felügyeleti jogáról.

[15] 2.2.3. A törvényszék az indítványozó fellebbezését alaptalannak találta. A Pp. 389. § alapján alkalmazandó 381. § szerint az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezéséhez nem csak lényeges eljárási szabálysértés kell, de az is, hogy az az ügy érdemi eldöntésére kihasson, és annak orvoslására a másodfokú eljárásban ne legyen lehetőség, vagyis ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Ezt erősítik az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK véleményben foglaltak, valamint a Pp. előterjesztői indokolása is. Igaz, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozónak nem küldte meg a 2025. december 9-én előterjesztett kérelmet és annak mellékleteit, valamint a másnapi kérelmezői bejelentést, így az indítványozó nem tudott azokra nyilatkozni, saját bizonyítékokat előterjeszteni. Vizsgálni kellett azonban azt is, hogy ha mindezek megtörténtek volna, úgy más tartalmú döntést kellett volna-e hozni. Az ügy sajátosságaira, a rendelkezésre álló okiratokra és adatokra, valamint az indítványozó fellebbezésben előadott nyilatkozataira figyelemmel a törvényszék azt állapította meg, hogy ez a jelen esetben nem áll fenn; a törvényes eljárás megtartása mellett sem hozott volna más tartalmú döntést az elsőfokú bíróság. A lényeges eljárási szabálysértés ezért nem hatott ki az ügy érdemében meghozott döntésre, a – mérlegelhető – hatályon kívül helyezésre nincs indok. Mivel az érintett gyermek – életkorára tekintettel – nem volt ítélőképessége birtokában lévőnek tekinthető, ezért az ő meghallgatásának a mellőzése sem volt kifogásolható a Bpnp. 22/H. § (3) bekezdésére figyelemmel, és ezt a felek nem is vitatták.

[16] A törvényszék hangsúlyozta, hogy a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárás – tekintettel a Bpnp. 22/I. § (1) bekezdésére és az Európai Parlament és Tanács (EU) rendőrségi együttműködés és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a 2007/533/IB tanácsi határozat módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1986/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a 2010/261/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2018/1862 rendelete (2018. november 28.) (a továbbiakban: SIS rendelet) preambulumára, valamint 32. cikk (3) bekezdésére – preventív jellegű, célja a jogellenes magatartásnak, a gyermek jogellenes elvitelének a megakadályozása. Az elsőfokú bíróság pedig az egyedi ügy sajátosságaira figyelemmel helytállóan értékelte úgy, hogy a Bpnp. 22/I. § (1) bekezdésének konjunktív feltételei fennállnak. A konkrét és közvetlen veszélyt (indokolt, megalapozott benyomást) a kérelmezőnek kellett bizonyítania tényekkel, adatokkal, amelyek alapján a bíróságnak nagyon gyorsan kellett döntenie, mert adott esetben az intézkedés elmaradása is visszafordíthatatlan helyzetet idézhet elő.

[17] A törvényszék álláspontja szerint helyesen értékelte az elsőfokú bíróság döntő súllyal azt, hogy a Dabasi Járásbíróság 2025. december 8-án az előzetesen végrehajtható,

4.P.20.572/2025/43. számú végzésével a szülői felügyelet gyakorlására a kérelmezőt jogosította fel, és 5 napon belül a gyermek átadására kötelezte az indítványozót. A becsatolt jegyzőkönyvekből pedig megalapozottan lehetett arra következtetni, hogy ezt az indítványozó nem kívánja végrehajtani. Az elsőfokú bíróság következtetésének okszerűségét az elsőfokú döntés után bekövetkezett események és az indítványozó fellebbezésében foglaltak is igazolták.

[18] A törvényszék az indokolásban arra is rámutatott, hogy az indítványozó ellentmondásosan nyilatkozott arról, hogy a gyermek 2025. december 10-én miért nem jelent meg az iskolájában. A felek között folyamatban lévő más eljárásokban tett indítványozói nyilatkozatokból az is valószínűsíthető volt, hogy az indítványozó nem fogja a Dabasi Járásbíróság végzésének megfelelően átadni a gyermeket a kérelmezőnek. Az indítványozó a gyermekkel kapcsolatos eseményekről, tanulmányi előmeneteléről, fejlődéséről a kérelmezettet nem tájékoztatta, a gyermeket tőle elzárta és a kapcsolattartást is akadályozta, a gyermek „orosz nemzetiségét" emlegetve. Mindezeket a felek közötti peres eljárások és a gyámhatóság előtt zajló védelembe vételi eljárás iratai is alátámasztották. Cáfolta továbbá az indítványozó által előadottakat az, hogy a Dabasi Járásbíróság szülői felügyelet gyakorlásával kapcsolatos végzésének 2025. december 9-én történt kézbesítését követő nap a gyermek már nem jelent meg az iskolájában, és az indítványozó ezt követően sem vette fel a kapcsolatot a kérelmezővel, hogy a gyermek 5 napon belüli átadásáról egyeztessen, sőt 2025. december 13-án bejelentkezett a repülőtéren a bakui járatra; így a gyermek külföldre vitelét csak az akadályozta meg, hogy az elsőfokú bíróság a figyelmeztető jelzést a SIS-ben elhelyezte. A másodfokú végzés indokolásából továbbá az is kitűnik, hogy az 5 napos teljesítési határidő leteltét követően sem adta át az indítványozó a gyermeket a kérelmezőnek, akire ideiglenes intézkedéssel a bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlását ruházta; a gyermek így e másodfokú végzés meghozatalakor is még az indítványozónál volt.

[19] 3. Az indítványozó a Kecskeméti Törvényszék 1.Pkf.21.783/2025/4. számú végzése ellen – a Kecskeméti Járásbíróság 14.Pk.51.095/2025/3. számú végzésére is kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2026. április 7-én, a Kecskeméti Járásbíróság útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott és bírói döntést az Alaptörvény II. cikkével, XV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.

[20] Az alkotmányjogi panasz részletesen ismertette a pertörténetet, kitérve a felek közötti egyéb eljárásokra is. Utalt a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére és a benyújtási határidő megtartására.

[21] Az Alaptörvény hivatkozott szabályai az indítványozó szerint amiatt sérültek, mert az alapeljárásban az elsőfokú bíróság úgy rendelte el a figyelmeztető jelzés elhelyezését, hogy az indítványozót a kérelemről és a bizonyítékokról előzetesen nem értesítette, őt nem idézte, így ő nem fejthette ki az álláspontját.

[22] 3.1. Idézte az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, utalva – egyebek mellett – a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban foglaltakra. Utalt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványaira, különösen a hatékony bírói jogvédelem követelményére, az indokolt bírói döntéshez való jogra és a bírósághoz fordulás jogára.

[23] Utalt az Alkotmánybíróság azon megállapítására, amely szerint: „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti jog alanya ugyanis nem elszenvedője, hanem cselekvő résztvevője a jogait és kötelezettségeit elbíráló eljárásnak, ezért alkalmat kell számára biztosítani, hogy az eljárás során elbírálandó, rá vonatkozó tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. Ebből következően egy adott ügyben eljáró bíróság a peres felektől függetlenül sem idézheti elő azt a helyzetet, hogy olyan kérdésben hoz döntést, amelyben a feleknek a bírósági eljárás során nem volt lehetőségük megnyilatkozni, az álláspontjukat ütköztetni” {pl. 3157/2020. (V. 21.) AB határozat, Indokolás [46].}

[24] Az indítványozó szerint, ha sérül a fegyverek egyenlősége, a kontradiktórius eljárás követelménye, a bírósághoz fordulás joga, a megfelelő tájékoztatáshoz és részvételhez való jog – amint az jelen esetben történt –, akkor az eljárás nem volt tisztességes, a bíróság nem valós jogvitát döntött el, és döntése is igazságtalan lesz. Az eljárási garanciák kiüresítésével szemben nem elfogadható az alkotmányjogi panasz szerint a „nem hatott ki az ügy érdemére” típusú érvelés; a másodfokú bíróság a saját hipotetikus meggyőződése alapján nem tehette volna félre az elsőfokú eljárás szabálysértéseit pusztán azért, mert a végeredmény egyébként is ugyanaz maradt volna. Ez az alkotmányjogi panaszban foglaltak szerint a bíróság pártatlanságának látszatát is sérti.

[25] Megemlíti az indítványozó, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos esetjogával is ellentétesek a támadott bírói döntések.

[26] 3.2. Az alkotmányjogi panasz hivatkozott a 8/2011. (II. 18.) AB határozatra is, amelyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy: „az emberi méltósághoz való jogot az »általános személyiségi jog« egyik megfogalmazásának tekinti, amelynek egyik eleme az egyén cselekvési, önrendelkezési szabadsága. [Először: 8/1990. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1990, 41, 44.] Az önrendelkezési jogból vezette le a fél perbeli részvételével kapcsolatos rendelkezési jogait [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 67.; 1/1994. (I. 7.) AB határozat, ABH 1994, 29, 35-37.], illetőleg a pernyertességből folyó rendelkezési jogát is [4/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 71, 75-77.].” (ABH 2011, 49, 92.)

[27] Az önrendelkezési jog lényege – az indítványozó megfogalmazásában –, hogy az egyén aktívan részt vehessen a saját jogait és kötelezettségeit érintő döntésekben és az azokhoz vezető eljárásokban. A polgári perrendtartás rendszerében ez a felek

rendelkezési jogán keresztül mutatkozik meg; a per tárgyát, kereteit, a tényállításokat és a bizonyítási indítványokat a felek határozzák meg. Az indítványozónak (kérelmezettként) joga lett volna eldönteni, hogy milyen védekezést terjeszt elő, mely tényeket ismer el vagy vitat, milyen bizonyítékokat ajánl fel. Ez a joga azonban a kérelem kézbesítésének elmaradása miatt kiüresedett, a bíróság pedig nem konstruálhatta volna meg helyette a védekezését.

[28] 3.3. Utalt rá az indítványozó, hogy a fegyverek egyenlősége szoros összefüggésben van az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség követelményével. Így ha az eljárásban csak az egyik fél számára biztosított, hogy a bíróság elé tárja a kérelmét és a bizonyítékait, erről pedig a másik fél nem szerez tudomást, akkor ez az alaptörvényi rendelkezés is sérül, ami összeegyeztethetetlen a polgári per alapelveivel és alapstruktúrájával, felborítja a felek közötti egyensúlyt. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban arra is célzott, hogy az ő személyes tulajdonságai vagy származása alapján, általánosítva állított fel egy olyan oksági láncolatot a bíróság, hogy ha ő orosz állampolgár és a gyermekének útlevelet csináltat, akkor az a külföldre vitel szándékát bizonyítaná. Az indítványozó állampolgárságából – előítéleteken és feltételezéseken alapulva – a gyermek elvitelének szándékára következtetést levonni nem észszerű és nem indokolt.

[29] 3.4. Az indítványozó azt is kérelmezte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a Kecskeméti Járásbíróságot és a Kecskeméti Törvényszéket a támadott bírói döntések végrehajtásának felfüggesztésére.

[30] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.

[31] Jelen esetben a panasz nem felelt meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.

[32] 5. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezett, érintettsége – mivel az alapeljárásban kérelmezett volt – fennállt. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1)

bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be.

[33] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az indítványnak az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikk 1. pontjának megsértését állító része nem tekinthető önálló, érdemi elbírálásra alkalmas indítványi elemnek; és mivel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja alapján kizárólag jogszabály (és nem bírói ítélet) nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálata kérhető, ezért nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára {3235/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [19]; 3122/2021. (IV. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[34] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a II. cikk, a XV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy az elsőfokú bíróság úgy rendelte el a figyelmeztető jelzés elhelyezését, hogy az indítványozót a kérelemről és a bizonyítékokról nem értesítette, és nem tette lehetővé számára az álláspontja kifejtését]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Kecskeméti Törvényszék peren kívüli eljárásban meghozott 1.Pkf.21.783/2025/4. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [II. cikk, XV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott bírói döntést.

[35] 7. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[36] 7.1. Az indítványozó mind a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető joga, mind a perbeli önrendelkezési joga, mind pedig a törvény előtti egyenlőség követelménye sérelmét arra hivatkozással állította, hogy az elsőfokú eljárásban nem kézbesítették számára időben az eljárást megindító kérelmet, így az abban foglaltakra és a kérelmező bizonyítékaira vonatkozóan nem fejthette ki az álláspontját, nem alakíthatta az eljárás menetét, és a figyelmeztető jelzés elhelyezéséről is csak a 2025.

december 13-ai rendőri intézkedés során szerzett tudomást, az elsőfokú végzést pedig – saját előadása szerint – a Kecskeméti Járásbíróság csak 2025. december 16-án postázta részére, amit ő 2026. december 30-án vett át.

[37] 7.1.1. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy bár az indítványozó érvelését az alkotmányjogi panaszban következetesen a peres eljárásokra vonatkozó, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett részjogosultságokra fűzte fel, a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárás egy a Bpnp.-ben szabályozott bírósági nemperes eljárás. Amint arra az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott: „A nemperes eljárások több ponton eltérnek a peres eljárásoktól, aminek egyik (talán legfontosabb) megnyilvánulása, hogy az eljárási garanciák is másképpen érvényesülhetnek. Különösen ilyen – s ezen eljárásokat teremtő szabályozási megfontolás nyilvánvaló következménye – a kontradiktóriusság iránti elvárás elmaradása (nincs, illetve nem feltétlen a kétoldalú meghallgatás); a bizonyítás felvételének elmaradása vagy korlátozottsága (példának okáért csupán okirati bizonyítás van); a döntéshozatal mikéntje (végzés, záradék stb.). Kiváltképp ilyen különbség önmagában, hogy nem szükségképpen bíróság jár el az ügyben. Nem áll ugyanis fenn az arra vonatkozó követelmény, hogy az eljárás minden szakaszában bíróság vagy »bíróságszerű« szerv járjon el, annak megfelelő eljárásban. Általában a nemperes eljárásokban (értelemszerűen a Pp.-ben szabályozott nemperes eljárások kivételével) a Pp. funkcionális hatálya érvényesül, annak szubszidiárius (hiánypótló, kisegítő, háttér) jellege van; másként szólva nem hagyható figyelmen kívül, alkalmazása rendelkezésre áll. […] Önmagában az, hogy a jogszabály egy eljárást peresként, vagy nempereskénti szabályoz – az Alaptörvény keretei között –, a jogalkotó belátására tartozik. A tisztességes eljáráshoz való jogból nem vezethető le olyan feltétlen kötelezettség, hogy minden eljárásnak a peres eljárás szabály- és követelményrendszere alapján kellene lezajlania. A magánjogi igények érvényesítésének nem egyedüli eszköze a polgári per. Különösen így van, ha az eljárás középpontjában – rendeltetéseként – nem kifejezetten a jogvita eldöntése, hanem annak megelőzése, vagy a jogérvényesítés előmozdítása áll” {9/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [80]–[82]}.

[38] 7.1.2. A jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárás célja – amint ezt az alapügyben alkalmazott Bpnp. 22/I. § (1) bekezdése is tartalmazza – annak a vizsgálata, hogy az eset összes körülményéből, így különösen a felek és a gyermek által előadott tényekből lehet-e megalapozottan arra következtetni, hogy fennáll annak konkrét és nyilvánvaló veszélye, hogy az adott gyermeket jogellenesen és rövid időn belül elvihetik Magyarországról. Ha az eset összes körülményéből a bíróság – amelynek ilyen ügyekben soron kívül kell eljárnia [Bpnp. 22/H. § (1) bekezdés] – e

konkrét és nyilvánvaló veszély fennállását megalapozottnak látja, akkor elrendeli a figyelmeztető jelzés elhelyezését, ellenkező esetben a kérelmet elutasítja. Az eljárást a szülő jogosult megindítani azon másik szülő, a gyermek más hozzátartozója vagy a gyám ellen, akinek a részéről a gyermek jogellenes elvitelének veszélye fennáll [Bpnp. 22/F. § (2) bekezdés]. Az eljárásban a bíróság a feleket meghallgathatja, de nem köteles meghallgatni. Az ítélőképessége birtokában lévő gyermek meghallgatása nem mellőzhető [Bpnp. 22/H. § (3) bekezdés]. A figyelmeztető jelzés elhelyezésének elrendelése esetén a bíróság – legfeljebb egy évre szólóan – meghatározza annak időtartamát. A figyelmeztető jelzés elhelyezését elrendelő végzés előzetesen végrehajtható. A bíróság a figyelmeztető jelzés elrendelése esetén annak SIS-ben történő elhelyezésére a körözési nyilvántartási rendszerben történő adatrögzítéssel intézkedik, ezzel egyidejűleg a SIRENE Irodát a végzés egy példányának megküldésével értesíti [Bpnp. 22/I. § (3)–(4) bekezdések]. Az elsőfokú döntés ellen – melynek meghozatala járásbíróság hatáskörébe tartozik – a fellebbezés határideje a határozat közlésétől számított három nap [Bpnp. 22/I. § (2) bekezdés]. Ezen nemperes eljárásban is érvényesül, hogy – ha az eljárásra vonatkozó külön rendelkezések eltérően nem rendelkeznek – a Pp. szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel alkalmazni kell. Alkalmazni kell továbbá eltérő rendelkezés hiányában a Bpnp. „Általános rendelkezések" című I. Fejezetében foglalt szabályokat.

[39] Az ügyben eljárt bíróságok által is hivatkozott SIS rendelet preambulumának (32) bekezdése szerint: „Az illetékes hatóságok – többek között a szülői felügyelettel kapcsolatos ügyekben a nemzeti jog szerint joghatósággal rendelkező igazságügyi hatóságok – megkeresésére figyelmeztető jelzést kell bevinni a SIS-be azon gyermekekre vonatkozóan, akiknél fennáll a szülő általi jogellenes elvitel veszélye. A szülő általi jogellenes elvitel veszélye által fenyegetett gyermekekre vonatkozó figyelmeztető jelzéseket kizárólag körülhatárolt esetekben lehet a SIS-be bevinni, továbbá akkor, ha a veszély konkrét és nyilvánvaló. Szükséges ezért szigorú és megfelelő biztosítékokról rendelkezni. Az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a gyermek személyes körülményeit és környezetét annak értékelése során, hogy fennáll-e a gyermek valamely tagállamból való, rövid időn belüli jogellenes elvitelének konkrét és nyilvánvaló veszélye." A SIS rendelet 32. cikk (3) bekezdése szerint pedig az illetékes hatóságok, többek között a szülői felügyelettel kapcsolatos ügyekben joghatósággal rendelkező tagállami igazságügyi hatóságok határozata alapján az olyan gyermekekre vonatkozóan, akik esetében fennáll a szülő, családtag vagy gyám általi jogellenes elvitel veszélye, és akiknek az utazását meg kell akadályozni; figyelmeztető jelzést kell bevinni, amennyiben fennáll annak konkrét és nyilvánvaló veszélye, hogy az adott gyermeket jogellenesen és rövid időn belül elvihetik abból a tagállamból, ahol az illetékes hatóságok találhatók.

[40] 7.1.3. Mindezen sajátosságokra figyelemmel megállapítható, hogy a jogellenes elvitellel veszélyeztetett gyermekek tekintetében szükséges utazás megakadályozásával járó figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárás egy speciális, gyors, koncentrált, preventív nemperes eljárás. Amint a Kecskeméti Törvényszék végzésének indokolása is fogalmazott, az eljárásnak „nem elsődlegesen gyermekjogi szempontból kell értékelni az adatokat, hanem kifejezetten a jogellenes magatartást meghiúsítandó eljárásként, ezáltal a jogszabály által elérni kívánt cél az, hogy megelőzze a gyermek jogellenes elvitelét." A figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti nemperes eljárás még a kérelemnek helytadó döntés esetén sem választja el a gyermeket a kérelmezett szülőtől (hozzátartozótól, gyámtól) és nem változtatja meg tartósan a gyermek helyzetét, csak a jogellenes külföldre vitelt akadályozza meg egy meghatározott időtartamra. A nemperes eljárás szerepe gyakran éppen a gyermek és a szülők kapcsolatát tartósan rendező eljárások (szülői felügyelettel kapcsolatos és kapcsolattartási perek) lefolytathatóságának biztosítása. Ebből fakadóan is elsődleges fontosságú a figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti eljárás elhúzódásának a megakadályozása; gyors döntés nélkül ugyanis mind a kérelmező szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás, mind az egyéb esetleg folyamatban lévő szülői felügyelettel kapcsolatos és kapcsolattartási perek – akár véglegesen is – ellehetetlenülhetnek.

[41] Az indítványozó által előadottakat tehát annak a fényében kellett értékelni, hogy egyrészt az eljárás tisztességességére irányadó – és mindig csak esetről esetre, a konkrét ügy körülményeire figyelemmel megítélhető – követelményeket az Alkotmánybíróság irányadónak tekinti a bírósági nemperes eljárásokra is, de csak az adott eljárás sajátosságaihoz igazodóan {3251/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [47]}; másrészt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog nemcsak az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályihoz is igazodik, és az Alkotmánybíróság jellemzően az adott eljárás egészének a figyelembevételével értékeli, hogy az eljárás tisztességes volt-e {3305/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [45]}.

[42] 7.2. A jelen eljárásfajta, és ezen belül a konkrét ügy figyelembe veendő sajátosságát a nemperes eljárás preventív jellege, a gyors döntéshez fűződő kiemelkedő érdek, valamint az jelenti, hogy a figyelmeztető jelzés elhelyezéséhez a gyermek jogellenes és rövid időn belüli külföldre vitelének (konkrét és nyilvánvaló) veszélyét kell igazolni.

[43] E veszély fennállását a Kecskeméti Járásbíróság megalapozottnak látta – különösen az indítványozó orosz állampolgársága, a gyermek orosz útlevele, az átruházott szülői felügyelet, a gyermek átadására kötelezés és a gyermek átadására való hajlandóság hiánya miatt –, és a soron kívül, egy nap alatt meghozott végzésével a figyelmeztető jelzést a SIS-ben 1 évi időtartamra elhelyezte. A végzést meghozó bíróban kialakult meggyőződés helytállóságát és az eljárás gyorsaságának szükségességét az utóbb történtek is alátámasztották; az indítványozót és gyermekét ugyanis – amint ezt a másodfokú végzés indokolása rögzíti – 2025. december 13-án, 3 nappal az elsőfokú

végzés meghozatala után és 1 nappal a gyermek átadására megszabott határidő lejárta előtt a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság fordította vissza a határról.

[44] A végzést az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljárt Kecskeméti Törvényszék is helybenhagyta ugyanezen indokok alapján, döntő jelentőséget tulajdonítva annak, hogy az indítványozót a gyermek átadására kötelezték, aminek ő a becsatolt jegyzőkönyvek tanúsága szerint nem kívánt eleget tenni. Emellett a törvényszék a másodfokú végzésben egyenként és részletesen megválaszolta az indítványozó által a fellebbezésben (majd az alkotmányjogi panaszban) felhozott valamennyi érvet és kifogást. Hangsúlyozta azt is, hogy bár az elsőfokú bíróság az indítványozónak nem küldte meg az eljárást megindító kérelmet, így arra ő az elsőfokú eljárásban nem tudott nyilatkozni és a bizonyítékait előterjeszteni, de a Pp. 389. §-a és az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény alapján az elsőfokú döntés hatályon kívül helyezéséhez és az elsőfokú eljárás megismétléséhez az is kell, hogy a lényeges eljárási szabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihasson. Ez pedig a törvényszék mérlegelése szerint a jelen ügyben nem állt fenn.

[45] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó – mint az alapügy kérelmezettje – nincs elzárva attól, hogy a Bpnp. 22/J. §-a alapján a figyelmeztető jelzés elhelyezését elrendelő végzésben meghatározott időtartam alatt kérelmezze a figyelmeztető jelzés elhelyezésének felülvizsgálatát és a figyelmeztető jelzés visszavonását; és előadja mindazokat a tényeket és körülményeket, amelyek azt bizonyítják, hogy már nem áll fenn annak a konkrét és nyilvánvaló veszélye, hogy az érintett gyermeket jogellenesen és rövid időn belül elvihetik Magyarországról.

[46] 7.3. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is utal következetes gyakorlatára, amely szerint a tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése, az alkalmazandó jog meghatározása és ezek alapján következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, amely önmagában alkotmányossági kérdést nem vet fel {például: 3104/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság „nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3125/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [11]}. Az, hogy a bíróság a rendelkezésére álló információk és az elé tárt bizonyítékok alapján megalapozottnak ítélte a gyermek jogellenes és rövid időn belüli külföldre vitelének konkrét és nyilvánvaló veszélyét, továbbá az, hogy a másodfokú bíróság a Pp. szabályai alapján nem találta az ügy érdemi eldöntésére kihatónak a rövid idő alatt lefolytatott elsőfokú eljárásban történt lényeges eljárási szabálysértéseket, a bizonyítékok jogalkalmazói értékelése, illetve a felülbírálati

jogkörhöz tartozó törvényértelmezési kérdések körébe tartozik. Az Alkotmánybíróság következetesen tartózkodik az ezekben történő állásfoglalástól {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 1166/2026. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy: „A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza. Ugyanezen okokból nem lehet hivatkozni a hátrányos megkülönböztetés tilalmára sem” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]}.

[47] Az adott eljárás egészének a figyelembevételével – tekintettel annak fent részletezett sajátosságaira is – az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban állított alapjogsérelmek nem vetették fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoztak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ezért az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

[48] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján.

[49] 9. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az indítványozó azon kéréséről, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, nem kellett dönteni {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]; 3117/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [38]; 3434/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2026. november 2.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró